

**Posudek diplomové práce Hany Šípkové s názvem
Rozvoj klíčových interpersonálních dovedností manažerů farmaceutické firmy**

Posuzovaná práce má velmi nadprůměrný rozsah 122 stran, z čehož 7 stran tvoří přílohy. Text je rozdělen do šesti samostatných kapitol, Úvodu a Závěru. V Soupisu bibliografických citací je uvedeno celkem 26 výchozích pramenů, z toho 6 internetových. Jedná se převážně o široce dostupné a často využívané tituly solidní úrovně. Vzhledem k zaměření a rozsahu textu je možné jejich počet i výběr hodnotit jako průměrný. Informace o titulech zdrojích jsou korektní a odpovídají všem stanoveným požadavkům, pouze uspořádání elektronických odkazů je poněkud nepřehledné. Mezi tištěnými prameny není obsažena žádná cizojazyčná literatura, zahraniční prameny nalezneme pouze u webových odkazů.

Celá práce je naspána solidním jazykem a je až na výjimky prosta výraznějších chyb a překlepů. Častější jsou tak pouze chyby v interpunkci. Na straně 16 se objevuje nelogická věta (autorce vypadlo jedno slovo), na str. 18 v poznámce pod čarou vypadla závorka. Úvod byl pravděpodobně napsán ve spěchu a proto se zde objevuje mylné označení druhé poloviny práce jako části teoretické. Podobný omyl se objevuje i v Anotaci.

První kapitola je věnována analýze obsahu manažerské profese a přiblížení některých teorií managementu. Uvedený nástin vývoje názorů na management je pojat stručně, spíše ilustrativně. Ačkoliv je např. v práci několikrát odkazováno na koncept leadershipu (např. str. 45), není tento pojem – na rozdíl od jiných – nikde definován ani rozebrán. Více pozornosti je věnováno konceptu manažerských kompetencí. Autorka uvádí několik možných kategorizací tohoto konceptu, aniž by ovšem uvedená rozdělení blížeji analyzovala či se pokusila o jejich vzájemnou komparaci. Bez dalších vysvětlujících poznámek či reflexí jsou proto mechanicky za sebou uváděny kategorizace, které se částečně překrývají či částečně vycházejí z naprosto rozdílných hledisek a paradigmat. Na výklad navazuje problematika interpersonálních činností a osobnostních faktorů manažerů.

Druhá kapitola se zabývá podnikovým vzděláváním a významem systematického vzdělávání pro konkurenceschopnost organizace. Autorka konstatuje, že kvalitu i zaměření vzdělávání na pracovišti nejvíce ovlivňují linioví manažeři. Nezabývá se ovšem otázkou, zda je tento přístup ideální a zda by mezi kompetence liniových manažerů skutečně mělo patřit např. stanovování vzdělávacích metod a forem, učebních plánů apod. (viz. str. 28-29). V textu dále následuje rozbor konceptu učící se organizace a managementu znalostí. Tyto pasáže jsou sice podrobné, nicméně poněkud popisné. Ocenil bych osobní vklad autorky např. ve formě zhodnocení možností praktické realizace uvedených přístupů, reflexe případných bariér či uvedení praktických příkladů firem, které podobné přístupy aplikují.

Ve třetí kapitole je výklad soustředěn na problematiku vzdělávání manažerů. Autorka se nicméně nevěnuje specifikům vzdělávání a rozvoje manažerů jako široce pojaté cílové skupiny, ale soustředí se pouze na sféru vědeckých a technických pracovníků. Bohužel, navzdory názvu kapitoly se však o vzdělávání těchto pracovníků nedozvíme prakticky nic konkrétního a text je zaměřen více méně pouze na jejich specifika a případné vzdělávací

potřeby. V souvislosti s podnikovými vzdělávacími centry a jejich absencí v ČR by si rozhodně zasloužil zmínku bývalý fenomén podnikových institutů a škol. O této kapitole obecně platí prakticky to samé, co pro skoro celou první (teoretickou) část práce. Výklad je velmi podrobný a systematický, vykazuje nicméně výrazně kompilační charakter, který se projevuje zřetelnou závislostí na výchozí literatuře a nejasným osobním vkladem autorky.

Přes přiblížení vzdělávací strategie společnosti Zentiva pokračuje text k pravděpodobně nejzajímavější a nejpřínosnější části práce, což je vyhodnocení dotazníkového šetření k programům manažerského vzdělávání Z-leader společnosti Zentiva provedeného autorkou textu. Uvedená analýza přináší některé skutečně zajímavé výsledky a přínosná shrnující doporučení. Škoda jen, že autorka nedodržela všechna pravidla realizace dotazníkového šetření a nestanovila si výchozí hypotézy, s kterými by následně mohla výsledky šetření porovnat. Vzhledem ke složení dotazované skupiny a zaměření práce je naopak pochopitelná skutečnost, že se autorka spokojila pouze s vyhodnocením prvního stupně a nepouštěla se do podrobnější analýzy.

Z celé práce je zřejmé, že autorka se v dané problematice velmi dobře orientuje, zvládá odbornou terminologii a její poznatky a zkušenosti jsou i osobního rázu. K této práci nemám z formálního ani odborného pohledu žádné zásadní připomínky. Domnívám se, že ji lze považovat za celkově zdařilou a vyhovující, a proto ji doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 9. ledna 2008

PhDr. Michal Šerák, Ph.D.

